

i EU-debatten, ikke bare i EU som sådan, men også i virkeligheden i forhold til at forstærke EU-debattens forankring i den danske befolkning. Så her ligger vi på linje med de meldinger, som statsministeren er kommet med i dag om balancepunktet.

Kristeligt Folkeparti var med i finanslovforliget. Det var vi, bl.a. fordi der her blev taget hul på en række nødvendige, langtrækkende reformer, især på arbejdsmarkedsområdet. Den nye efterlønsmodel er nu faldet på plads, men det har da ikke været uden debat. Det er forståeligt, når en ordning, der har fungeret i næsten 20 år, pludselig bliver beskåret, og måske også forståeligt, når der måske har været udstukket lige lovlig vide garantier på området.

Men det var og er et nødvendigt indgreb. Den nuværende – eller den gamle, bliver det jo så – efterlønsmodel var ikke holdbar på længere sigt. Vi havde fra Kristeligt Folkepartis side fremlagt et forslag om, at efterlønsalderen gradvis skulle sættes op til 62 år med et kvartal om året indtil år 2006. Det havde været et mere enkelt forslag end det, der rent faktisk blev resultatet. Vi er imidlertid godt tilfredse med, at vi nu har fået en ordning og en efterlønsordning, som betyder, at flere vil vælge at blive lidt længere på arbejdsmarkedet. Det er der brug for, hvis de offentlige udgifter skal holdes på et forsvarligt niveau.

Kristeligt Folkeparti lægger i den nuværende økonomiske situation afgørende vægt på, at statens penge først og fremmest går til dem, der har mest brug for dem. Når vi gik ind for efterlønsreformen, var det ikke for at ramme dem, der er nedslidte fysisk eller psykisk efter mange år på arbejdsmarkedet, for det er jo netop dem, der skal have lov til at puste ud, når de kommer op i 60-års-alderen eller før, og det er ikke dem, som har masser af kræfter og energi til at gøre en indsats i nogle år endnu.

Nu er tiden så kommet til at se på førtidspensionen. Vi ser gerne, at der snart bliver gennemført en førtidspensionsreform. Vi vil fokusere på tilkendelseskriterierne for førtidspension og for procedurerne for at få tilkendt pensionen.

Som det er i dag, er der mange, der oplever ansøgningsproceduren som ydmygende, og de føler sig mistænkeliggjort.

Desuden mener vi også, at vi skal gøre en ekstra indsats for at få endnu flere fleksjob eller skånejob. Der er mange danskere, som ikke kan klare et job på normale vilkår, men som allige-

vel gerne vil gøre en indsats på en arbejdsplads og kan gøre det.

Jeg håber derfor så, at regeringen for alvor vil tage fat på en førtidspensionsreform i næste folketingsssamling, sådan som det også har været regeringens agt, i hvert fald at dømme efter regeringsgrundlaget.

Finanslovforliget bød på en række forbedringer. Lad mig her nævne, at loftet over jordskatterne blev sænket til gavn ikke mindst for landbruget. Jeg synes også, vi har opnået gode resultater i forhold til højskolerne, og vi er også fra Kristeligt Folkepartis side glade for, at det lykkedes at få afsat en pulje til abortforebyggende tiltag. Nu venter vi så blot på, at regeringen kommer med sin handlingsplan vedrørende nedbringelse af det høje aborttal. Vi har ventet, og vi venter næsten med længsel på den, for den skulle faktisk være fremlagt den 1. november i denne samling.

Vi er også tilfredse med det forlig, det er lykkedes at indgå med regeringen og en række andre forligspartier omkring en ny elreform. Vi mener, at vi med elreformen har fået kombineret miljø og marked på en sådan måde, at Danmark endnu engang kan blive foregangsland ud i det europæiske, hvad angår energi- og miljøpolitik.

For nylig greb Folketinget så ind i sygeplejerskekonflikten. Forud for indgrebet var gået flere uger med politiske rumlerier. Kristeligt Folkeparti var faktisk det første parti, der opfordrede regeringen til at gribe ind for at stoppe konflikten. Vi erkender, at sygeplejerskerne har et løn efterslæb, at deres arbejdsforhold kan være belastende, og at der er problemer med rekrutteringen inden for faget. Jeg vil også godt sige, at sygeplejerskerne ikke har gjort noget ulovligt, i hvert fald ikke før indgrebet, eller noget urimeligt for den sags skyld, for strejke er jo et fuldt lovligt konfliktvåben.

De tanker, der var afgørende for Kristeligt Folkepartis ønsker om et indgreb, var af en anden karakter. Vil vi overhovedet acceptere en strejke på et område som sygeplejerskernes? Skal det være muligt at konflikte på områder, der rammer uskyldige mennesker, områder, som er vigtige for samfundet, og hvor konflikten får konsekvenser for syge, som har brug for behandling?

Jeg ved da godt, at et nødvendigt beredskab blev opretholdt, så akutte lidelser kunne behandles. Men alligevel kan det ikke afvises, at mennesker på venteliste dør tidligere, eller får